

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 46. Theophili fatum. S. Cyrillus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

§. XLVI.

Sæculum V.
A.C. 412.

Theophili fatum. S. Cyrius.

Nam Theophilus, Episcopus Alexandri- *Socr. VII.*
 nus, lethargo obrutus, mundo exiit, c. 7. *Sup.*
 decima quinta Octobris, Honorio nono, *XVIII. §. 36*
 & Theodosio quinto Consulibus, id est, *vitæ PP. de-*
bompunct. l.
 anno 412. cum hanc Sedem tenuisset ab *III. §. 5. p.*
 anno 385. viginti septem annis. Moriens *165. Gen-*
dixisse fertur: quam felix es, Abbas Ar-nad. Script.
seni! quod horam mortis semper ante ocu- *c. 33. Sup.*
los habueris. Aliqua scripta posteritati re- *XX. §. 50.*
liquit; magnum volumen contra Orige- *ap. Bals. &*
nem, in quo fermé omnia ejus scripta, *to. 2. Conc.*
ipsumque auctorem reprehendebat, affir- *p. 1797. Caff.*
mans jam ab antiquis fuisse damnatum.
 Contra Antropomorphitas quoque Ion-
 gum tractatum edidit, ubi per Sacras
 Scripturas probabat, Deum esse incorpo-
 reum. Præter epistolæ Paschales, quas
 singulis annis emittebat, aliquæ epistolæ
 canonice nobis supersunt, & primo Edi-
 tum de Vigilia Epiphaniæ, quæ tunc in
 diem Dominicam incidebat. In hoc fe-
 sto Ægyptii simul Baptismum, & Nativi-
 tatem JESU Christi celerabant, & pridie
 jejunabant; at quia die Dominicæ jeju-
 nare non licet, jubet Theophilus, ut,
 isto casu existente, tantum pauci dactyli
 comedantur, non mutata officii hora,
 quod Vespare, & post horam nonam per-
 agetur. In quodam Rescripto ad Am- *can. 1.*
 monem

Sæculum V. monem in Provincia, quæ Lyco dicitur,
A. C. 412. batur, directo imperat, ut illi deponantur,

c. 6. qui cum Episcopis Arianis communica-
carunt; ut ordinationes ab Episcopis fiant, cum consensu, & approbatione
tius Cleri, in medio Ecclesiæ, præse-
populo, atque ut Episcopus alta voce
quærat, an populus etiam bonum tes-
timonium ordinando dare possit; nullus
vero ordinatio secreto fiat, cum Ecclesia
sit in pace, id est, sub Principibus Christia-
nis libertate fruatur. Quod de oblationibus
superest, præter ea, quæ in Sanctis
Mysteriis consumpta fuere, inter Clericos
dividatur; Catechumeni de eo ne
bibant, nec comedant, sed tantum Clerici,
& Fideles, qui cum ipsis vivunt.
Nempe panis, vinumque pro Sancto Sa-
crificio abundanter offerebatur. (*) Alii
Theophili Canones plerique causas par-
ticulares tangunt; ex omnibus vero eli-
cet magna per totam Ægyptum Episcopi
Alexandrini Auctoritas, qua Canones ob-
servari jubebat, aut exigente necessitate
dispensabat, rursusque ab Episcopis facta
vel probabat, vel reformabat. Non ob-
stante illa Divisione, cui causa S. Chryso-
stomi ortum dedit, Theophilus in Com-
munione

(*) Hæc Protestans nec satis sincere reddidit
pag. 167. part. IV. & iterum vocem Sacrificii au-
tavit.

munione Ecclesiæ universalis, & specia- Sæculum V.
tim Romanæ defunctus est, quod ex Ti- A. C. 412.
tulis honorificis, qui us a S. Leone Papa Ep. 94. 95.
decoratur, dignoscitur, ejusque Doctri- al. 64. 65.
na semper pro orthodoxa habita. (*)

In Theophili locum electus est Cyril- *Socr. VII.*
lus, nepos ejus ex sorore; res vero diffi- c. 7. & ibi
cultate non caruit, nam alii Timotheum *Vales.*

Archidiaconum volebant eligere; huic
Abundantius, qui militiæ præerat, fave-
bat, populusque usque ad seditionem
tumultuatus est. Vicit vero Cyrillus,
& triduo post obitum Theophili Throno
Episcopali impositus est, reportata de ad-
versariis victoria, majori auctoritate Re-
gimen suscepit, ac ipse Theophilus vigue-
rat, quippe ex eo tempore Episcopi Ale-
xandrini, Potestatis Spiritualis limites ali-
quatenus transgressi, Regiminis tempo-
ralis partes delibarunt. Novæ potesta-
tis experimentum cepit Cyrillus, dum
Novatianorum Ecclesias clausit, & omnes
thesauros abstulit.

§. XLVII.

*S. Augustinus pro Donatistis inter-
cedit.*

Licet magnus Donatistarum numerus
post Colloquium fuerit conversus,
aliquo-

(*) Aliud dicunt Tillemontius, & Dupinus,
si cui legere placeat.